

udtrykker det Omfang, som Dyrtidsforanstaltningerne indenfor en Kommune kan antage, og jeg skulde mene, at ligger end vort Tal under det af den højtærede Minister foreslaaede, vil de Foranstaltninger, der paa dette Grundlag maatte kunne udføres indenfor de enkelte Kommuner, ikke staa langt tilbage for det, som den højtærede Minister vil kunne opnaa ved det Forslag, som inden ret lang Tid vil blive vedtaget.

Holdgaard: Jeg havde ikke tænkt at bede om Ordet under denne Debat, men den ærede Ordfører tvinger mig dertil ved sin Omtale af Spørgsmaalet om Syltesukker. Jeg maa beklage, at den ærede Ordfører er saa glemsom, som han synes at være efter sine Udtalelser om dette Spørgsmaal, — det maa vel kun kunne forklares derved, at det i Gaar har været en særlig anstrengende Dag for ham. Jeg kan saa tydeligt huske, at da det Spørgsmaal, om man ikke kunde tænke sig at sætte Prisen paa Syltesukkeret op til Fordel for Nedsættelsen af Flæskeprisen, blev fremdraget, blev det fra det ærede Medlems Side meget stærkt gjort gældende, at det vilde vække en Storm af Uvillie ude i Befolkningen, hvis man gik til Forhøjelse af Prisen paa Syltesukker, og saa vilde man søge at forklare os, at Syltesukkeret var meget mere nødvendigt for de smaa Husholdninger end Flæsket. Det var først, naar man var naaet til en Overenskomst med os om at begrænse Tilskuddet til Flæsket, at man muligvis vilde gaa med til at sætte Prisen paa Sukkeret op. Det ærede Medlem husker altsaa fejl i det Spørgsmaal.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (Kragh) kan jo blive ved med at tale og tale om sine Tal. Han kan imidlertid ikke forandre de Tal, som faktisk staa i Lovforslaget, og som enhver kan regne sig til. Det ærede Medlem siger, at det er ganske ligegyldigt, om det er Kommunen eller Staten, som betaler. Ja, men naar Spørgsmaalet netop er, hvad Staten yder, kan man ikke sige, at det er ligegyldigt, og naar man spørger, hvad Kommunen faar, kan man ikke sige, at dertil regner vi baade, hvad Kommunen faar, og hvad den selv giver. Det ærede Medlem lægger Tal sammen, som ikke har noget med hinanden at gøre. Det ærede Medlem adderer en Alen og et Pund, og det kan man ikke gøre.

Naar det ærede Medlem ved flere Lejligheder har sagt, at jeg her søger at fremstille mig som Sejrherre, har jeg ikke den fjerneste Anledning til det; thi jeg beklager dybt ikke at have været i Stand til at gennemføre Lovforslaget, som jeg fremsatte det. Jeg beklager dybt, at man ikke har villet være med til at give mig de Beløb, jeg ønskede og fandt nødvendige og rimelige. Dette har man ikke gjort; her er altsaa det Omraade, hvor jeg har maattet give efter. Men jeg har paa den anden Side maattet fremholde, hvad der faktisk er Indholdet af dette Lovforslag, og hvorfor jeg har kunnet antage det, og i saa Henseende har jeg nødvendigvis maattet fremstille Sagen, som den er: at de Tanker, som det ærede Medlem fremsatte, og som han nu flere Gange har kaldt Landstingsflertallets Tanker, men for hvilke i Virkeligheden ikke andre synes at hæfte end det ærede Medlem selv; ikke har spillet nogen Rolle under Forhandlingerne i Fællesudvalget og for saa vidt kun har sinket Sagen, som man lige saa godt kunde være blevet staaende ved de Tanker, der blev fremsat af Venstre i Folketinget, og forhandlet videre paa det Grundlag.

Jeg skylder det ærede 3die tingvalgte Medlem (Tvede) Svar paa Spørgsmaalet angaaende en Ændring i Loven af 13. Juli 1918, idet man i § 10, som omhandler Til lægsskatten i København og paa Frederiksberg, i Bestemmelsen om Skatten paa Aktieselskaber har ændret „1 pCt.“ til „mindst 1 pCt.“ Det ærede Medlem læste Begrundelsen i Bemærkningerne op, og jeg skal da udtale, at Aarsagen til, at man har indsat Ordet „mindst“, er den, at der oprindeligt ved Forslaget om 1 pCt. var tilsigtet at sikre en Ret til en Mindstebeskatning af Selskaberne paa 1 pCt., idet den almindelige Forhøjelse, der ellers var Tale om i Lovforslaget, kunde føre til en mindre Beskatning end 1 pCt. Man har saa fra visse Selskabers Side ment, at man maatte blive staaende ved denne Procent, selv om en almindelig Forhøjelse af Niveaueet ogsaa for andre Skatter vilde medføre et højere Procenttal. Det er kun dette, der er Grunden til Ændringen, idet Indenrigsministeriet i øvrigt har hævdet, at dette var Lovens Hensigt. Med andre Ord: Tallet, som oprindeligt har været indsat for at give Kommunerne en Ret til paa særlig Maade at beskatte Aktieselskaber, er efterhaanden ved den nævnte Fortolkning, hvis den kunde gennemføres, kommet til at virke